

Advokaterne Bonneze & Ziebe

Svarskrift

I sagen BS-51190/2024-KBH:

Rasmus Malver

mod

Københavns Politi

I ovennævnte sag giver jeg møde for Rasmus Malver (herefter benævnt "klager") og nedlægger følgende

1. Påstande:

1.1. Over for afvisningspåstanden:

Sagen fremmes.

1.2. Vedrørende den foretagne frihedsberøvelse:

Frihedsberøvelsen af Rasmus Malver d. 16. februar 2024 kl. 13:30 til kl. 13:57 var ulovlig.

1.3. Vedrørende erstatning - retsplejelovens § 469, stk. 6:

Københavns Politi skal betale 3.100 kr. til Rasmus Malver med tillæg af procesrente fra den 16. februar 2024.

2. Anbringender:

2.1. Vedrørende spørgsmålet om sagens afvisning:

Københavns Politi har gjort gældende, at sagen skal afvises, fordi klager har indgivet sin begæring om domstolsprøvelse efter 6 månedersfristen i retsplejelovens § 469, stk. 4.

Klager gør til støtte for den nedlagte påstand gældende, at klager ved sin henvendelse af 19. april 2024 (bilag 2, side 2-3) til statsadvokaten, som den 25. april 2024 videresendte denne til Københavns Politi, har fremsat begæring om domstolsprøvelse, og at fristen i retsplejelovens § 469, stk. 6, dermed er overholdt.

Advokaterne Bonneze & Ziebe

I klagers mail til Statsadvokaten i København fremgår det af første afsnit således følgende:

"Kan I bekræfte at Tobias Stadarfeld er beskikket som min advokat i godtgørelsessagen om indgreb i ytringsfrihed, ulovlig fotografering og ubegrundet anholdelse d. 16/2 på Nytorv i København?"

Heri ligger ganske utvivlsomt en anmodning om domstolsprøvelse af den frihedsberøvelse, som klager var blevet udsat for.

Både retsplejelovens kapitel 93 a og kapitel 43 a sikrer en adgang til domstolsprøvelse, og det kan ikke være op til den enkelte borger at være i stand til præcist at sondre mellem frihedsberøvelse foretaget i eller uden for strafferetsplejen - en vurdering, som både politi og domstole kan have svært ved at foretage. Se f.eks. **TfK2018.981**, hvor en tilbageholdelse på under en halv time i forbindelse med en demonstration var at sidestille med en straffeprocessuel anholdelse efter retsplejelovens § 755, uagtet de pågældende personer ikke havde været sigtet.

Hertil kommer, at klager *har* henvendt sig til statsadvokaten, som kort tid efter videresendte mailen til politiet, samt at hverken statsadvokaten eller politiet på noget som helst tidspunkt har orienteret klager om, at hans begæring ikke blev taget under behandling ved statsadvokaten, men at den i stedet blev behandlet af Københavns Politi, fordi politiet tilsyneladende mente, at han havde været underlagt en administrativ og ikke straffeprocessuel frihedsberøvelse.

Af bilag 2, side 2, fremgår det således, at statsadvokaten i mail af 25. april 2024 efter modtagelsen af klagers henvendelse anmodede Københavns Politi om akter, men at politiet dernæst tilsyneladende egenhændigt tog sagen under behandling, jf. mail af 26. april 2024, uden at hverken Statsadvokaten i København eller Københavns Politi som nævnt orienterede klager herom.

Det må derfor lægges til grund, at Københavns Politi - uden at søge nærmere afklaring hos klager eller i øvrigt uden at vejlede ham om det grundlag, hvorpå politiet mente, klager var blevet frihedsberøvet - egenhændigt valgte at behandle klagers begæring som en administrativ sag om erstatning.

Ifølge klager blev han oplyst, at han var "anholdt", hvorefter han blev placeret på bagsædet af en patruljevogn. Han var uforstående over for den skete anholdelse. Klager oplyser endvidere, at han ikke på noget tidspunkt blev klagevejledt af den frihedsberøvende betjent.

Klagers oplysninger stemmer fint overens med den i bilag 1 fremlagte politirapport. Af rapporten fremgår det således, at klager blev "anholdt" og placeret i en patruljevogn. Det fremgår ikke af rapporten, at klager blev klagevejledt.

Vester Allé 7, 1. th., 8000 Århus C.,
Tlf.: 70 22 33 13, Fax.: 87 30 33 00,
Kontortid: 10-12 og 14-16 på hverdage
E-mail: post@bonnezziebe.dk,

Bankforbindelse: Danske Bank, Reg. nr.: 3627, kontonr.: 35 62 39 17 38

Advokaterne Bonnez & Ziebe

Det må lægges herefter lægges til grund, at politiet ikke på noget tidspunkt vejledte klager om grundlaget for den skete "anholdelse" eller i øvrigt givet ham en egentlig klagevejledning.

Hertil bemærkes, at "anholdelse" almindeligvis antages at udgøre et straffeprocessuelt indgreb i retsplejelovens § 755's forstand, og at politiloven ikke anvender termen "anholdelse", men derimod "frihedsberøvelse". Den omstændighed, at politiassistenten ifølge klager og ifølge politiassistentens egen rapport foretog "anholdelse", kan derfor af gode grunde give den anholdte indtrykket af, at han er blevet underlagt en straffeprocessuel frihedsberøvelse.

Klager finder i øvrigt anledning til at påpege, at det forekommer ganske behændigt, at Københavns Politi tilsyneladende har valgt at træffe afgørelse af 9. september 2024 (bilag 3), kort tid efter udløbet af 6-månedersfristen i rpl § 469, stk 4. Det er således nærliggende at antage, at politiet har spekuleret i fristreglerne, ved først at træffe afgørelse den 9. september 2024, hvilket var første gang, at klager blev gjort bekendt med, at han havde været underlagt en administrativ og ikke straffeprocessuel frihedsberøvelse.

I indbringelsesskrivelsen af 16. oktober 2024 har politiet til støtte for påstanden om afvisning henvist til U 2024.1692Ø, hvor landsretten fandt, at der var hjemmel til at tillade en sag om administrativ frihedsberøvelse i psykiatrien indbragt i en situation, hvor begæringen var fremsat mere end 6 måneder efter afgørelsen, der indeholdt en udførlig klagevejledning, var meddelt patienten.

Om den pågældende afgørelse bemærker klager, at der i herværende sag - modsat U 2024.1692 - blev klaget, gjort krav på erstatning og begæret domstolsprøvelse, jf. klagers mail af 19. april 2024, og at han på intet tidspunkt blev orienteret eller vejledt af den frihedsberøvende myndighed.

Politiet har i indbringelsesskrivelsen endvidere henvist til U 2017.2695Ø og anført, "at en beslutning om frihedsberøvelse i medfør af politilovens § 5 ikke var en afgørelse omfattet af forvaltningslovens afgørelsesbegreb, og at der herefter ikke var pligt til at klagevejlede efter forvaltningslovens § 26".

Klager bemærker, at politiets fortolkning af rettens præmisser i U 2017.2695Ø ikke er korrekt. Der var således tale om den konkrete situation, hvor Københavns Politi kortvarigt foretog *afspærring* foran Marmorkirken i København, hvilket afstedkom at en større mængde mennesker kortvarigt blev fanget bagved afspærringen. Herom udtalte byretten, at "beslutningen om afspærring ikke er en afgørelse, som er omfattet af forvaltningslovens afgørelsesbegreb", hvorfor der ikke indtrådte vejledningspligt. Dette blev tiltrådt af landsretten. I herværende sag er *der* ikke tale om en generel afspærring, men der er truffet en

Advokaterne Bonnez & Ziebe

konkret og individuel afgørelse om frihedsberøvelse af netop klager, som blev ilagt håndjern og indsat i en patruljevogn. Det er utvivlsomt en forvaltningsretlig beslutning.

2.1.1. Konklusion

Efter klagers opfattelse må det således lægges til grund, at han i denne sag *har* reageret og begæret domstolsprøvelse *inden* 6-månedersfristen i retsplejelovens § 469, stk. 4, idet hans henvendelse af 19. april 2024 er at betragte som en anmodning om domstolsprøvelse.

Den fuldstændige mangel på orientering om politiets behandling af klagers henvendelse, at politiet betragtede ham som administrativt - og ikke straffeprocessuelt - frihedsberøvet, og at klager ikke på noget tidspunkt blev klagevejledt, må komme den frihedsberøvende myndighed (her politiet) til skade.

Disse omstændigheder, herunder navnlig manglende klagevejledning og orientering af klager, udgør ifølge retspraksis en undskyldende omstændighed, der kan begrunde klagens admittering i en situation, hvor begæringen er fremsat efter 4-ugersfristen men inden 6 månedersfristen i retsplejelovens § 469, stk. 4.

Der henvises til Vestre Landsrets dom af 10. februar 2022 i sagen **BS-27797/2021-VLR (bilag A)**. Sagen vedrørte spørgsmålet om, hvorvidt nogle beboere på et botilbud havde været underlagt en administrativ frihedsberøvelse med deraf følgende adgang til domstolsprøvelse i henhold til retsplejelovens kapitel 43 a, da et Socialtilsyn i forbindelse med flere tilsynsbesøg og senest i oktober 2020 fandt et hus på bostedet helt aflåst. Bostedet aftog alle låsemekanismer og ændrede praksis den 9. oktober 2020. Beboernes værger fremsatte den 13. januar 2021 anmodning om domstolsprøvelse, og havde således overskredet 4 ugersfristen, men overholdt 6 månedersfristen i § 469, stk. 4. Spørgsmålet var således, om der forelå undskyldende omstændigheder, der tillod sagen admitteret, såfremt landsretten anså borgerne som frihedsberøvet i perioden. Herom udtalte landsretten indledningsvist, at der ikke var truffet en formel afgørelse om aflåsning mv. af døre i botilbuddet og udtalte herefter, s. 22:

"Landsretten lægger til grund, at forholdene er ophørt, da bostedet den 9. oktober 2020 indførte en ny praksis. Begæringen om indbringelse for retten, der er fremsat den 13. januar 2021, er derfor fremsat efter udløbet af fristen på 4 uger i retsplejelovens § 469, stk. 4, 1. pkt., men inden for fristen på 6 måneder i § 469, stk. 4, 2. pkt. Det følger af det, der er anført foran, at der ikke er truffet en formel afgørelse om frihedsberøvelse over for A.

Under disse omstændigheder finder landsretten, at der foreligger særlig grund til at afvige fra fristen på 4 uger, jf. retsplejelovens § 469, stk. 4, 2. pkt. Aarhus Kommunes subsidiære påstand om afvisning tages derfor ikke til følge."

I en anden sag fra et bosted i Aarhus Kommune afgjort af Retten i Aarhus ved dom af 15. februar 2023 i sagen BS-2412/2021-ARH (**bilag B**) og af Vestre Landsret ved anke af 3.

Advokaterne Bonnez & Ziebe

oktober 2024 i sagen BS-14215/2023-VLR (**bilag C**), havde samme aflåsningspraksis været gældende, hvilket blev bragt til ophør den 9. oktober 2020 af kommunen og begæret domstolsprøvet af beboernes værger den 13. januar 2021. Byretten admitterede klagen og behandlede sagen efter retsplejelovens kapitel 43 a, idet byretten om fristreglerne bemærkede, bilag B, side 27:

"Det må lægges til grund, at aflåsningen for Ss vedkommende ophørte, da bostedet den 9. oktober 2020 indførte en ny praksis, og at den for Ns vedkommende ophørte, da han den 13. september 2020 fraflyttede bostedet. Begæringerne om indsigelse er begge fremsat efter udløbet af fristen på 4 uger i retsplejelovens § 469, stk. 4, 1. pkt., men inden for fristen på 6 måneder i § 469, stk. 4, 2. pkt. Der er ikke truffet en formel afgørelse om frihedsberøvelse, hvorfor der ikke har været anledning til at søge sagen prøvet på et tidligere tidspunkt, ligesom der ikke er givet klagevejledning. Under disse omstændigheder er der særlige grunde til at fravige fristen på 4 uger, hvorfor Aarhus Kommunes påstand om afvisning ikke tages til følge."

Vestre Landsret stadfæstede i det hele denne del af byrettens afgørelse, se bilag C, side 6.

Det følger således af ovennævnte retspraksis, at manglende klagevejledning af den frihedsberøvede borger udgør en undskyldende omstændighed i retsplejelovens § 469, stk. 4, 2. punktums forstand.

Såfremt retten måtte finde, at klager ikke ved sin mail af 19. april 2024 har handlet adækvat og begæret sagen domstolsprøvet, eller hvis retten ikke øvrigt finder politiets ageren i sagen problematisk, vil politiet helt kunne undlade at vejlede borgeren og overlade det til borgeren at fremfinde og udrede den sondring, der i den juridiske teori hersker om forskellen mellem administrativ og straffeprocessuel frihedsberøvelse, med den konsekvens, at borgeren vil være afskåret fra at varetage sine retlige interesse i sagen og udnytte de retssikkerhedsgarantier, der er opstillet på området.

2.2. Om frihedsberøvelsens lovlighed

Københavns Politi har ikke nærmere redegjort for, hvorfor frihedsberøvelsen af klager måtte være lovlig, skulle retten vælge at prøve sagens realitet.

Det gøres herom overordnet gældende, at betingelserne i politilovens § 5 ikke er opfyldt.

Københavns Politi har i denne sag henvist til, at klager angiveligt udviste en mistænkelig adfærd, idet han havde fotograferet en række køretøjer på Kongens Nytorv. Politiet har endvidere henvist til, at klager angiveligt fremstod "lettere aggressiv", da politiet afæskede klager en forklaring om, hvorfor han havde fotograferet de pågældende køretøjer.

Der er herved ingenlunde henvist til forhold, der med rimelighed kan antages at udgøre en fare for den offentlige orden, som kan danne grundlag for indgreb efter politilovens § 5.

Advokaterne Bonneze & Ziebe

Hertil kommer, at politiet ikke har forsøgt sig med mindre indgribende foranstaltninger end frihedsberøvelse.

Henset til, at der er nedlagt påstand om afvisning foreslår klager, at dette spørgsmål udskilles til særskilt behandling, se nedenfor under "processuelt". Klager tager derfor forbehold for yderligere anbringender vedr. frihedsberøvelsens lovlighed samt spørgsmålet om erstatning.

3. Provokationer:

Københavns Politi **opfordres** til at fremlægge samtlige sagens akter, herunder den mail, som ifølge mail af 26. april 2024 (sagens bilag 2, side 1), er tilgået Statsadvokaten i København.

4. Processuelt:

Klager foreslår, at retten udskiller spørgsmålet om sagens afvisning til særskilt behandling. Efter klagers opfattelse egner dette spørgsmål sig til skriftlig behandling.

5. Beskikkelse:

Under henvisning til undertegnedes meddelelse af 19. november 2024 til retten skal jeg bede om at blive beskikket som advokat for klager, jf. retsplejelovens § 470, stk. 2.

6. Bilag:

- **Bilag A:** Vestre Landsrets dom af 10. februar 2022 i sagen BS-27797/2021-VLR
- **Bilag B:** Retten i Aarhus' dom af 15. februar 2023 i sagen BS-2412/2021-ARH
- **Bilag C:** Vestre Landsrets ankedom af 3. oktober 2024 i sagen BS-14215/2023-VLR

Århus, den 28. november 2024

Tobias Stadarfeld Jensen
advokat